

Sju skiljetecken

Marken har tömt nattregnets glas.
Ur mörkret stiger maskarna mot ytan.
Trädgården är så tyst numera.

Ännu en silverrom dränker ljuset
i kroppen på den ensamme.
De döda flyter iland på hans släckta stränder.

Likt livet låter linden bladen falla
omkring roten, att nära sin egen törst.
Kom ihåg: räkna skiljetecknen.

Natten kommer på många vingar,
en oformlig kajflock oro
landar bland maskarna.

En sax ristar sina initialer i köksbordet,
vänder sig sedan om och går.
Vi möts mitt i trappan.

Vid fönsterrutan ställer jag ett glas vatten
som jag betraktar i en spegel. På väggen
blir solen en ängel med flammande svärd.

Här önskar jag att jag kunde skriva,
utan att falla i gråt, något om en trädgård
och ett träd och fyra floder.